

Till minne av

Elisabeth Käll

Jag visste att natten gör
slut på sin dag,
och att blommorna vissnar,
det visste jag.
Ett ljus det slocknar,
det har man sagt,
och att även en kung skall
förlora sin makt.
Jag visste att träd kan falla
för en såg,
liksom glas kan spricka,
det kom jag ihåg.
Och att ord kan glömmas,
om än de viskas ömt.
Men att du skulle dö -

DET ÄR FÖR TUNGT.

Mor och **Far**